ANUL XVII — Seria II. — No. 12 **4 PAGINI** **3 lei** **C.** Vineri 18 Octombrie 1940

GAZETA SPORTURILOR

Director VIRGIL POPESCU | Subdirector Mircea Pop | Prim Redactor N. Papagheorghe | Telefon: 3.26.69 Str. Anghel Saligny 2

ABONAMENTE	
1 an	Lei 1000
6 luni	„ 500
3 luni	„ 250

Spre o etică sportivă

Incă dela eliberarea biruitoare a Mișcării Legionare, ne-am manifestat certitudinea că sportul românesc se va îndrepta pe căi noui, căi pe care le-am și schițat. Astăzi, afirmațiile noastre au primit o primă confirmare prin numirea la conducerea sportului românesc a unui camarad legionar. Intemeiați pe această primă biruință continuăm cu analiza perspectivelor sportului nostru. Pornind dela situația reală, ar fi exagerat să pretindem o totală transformare spirituală a unor sportivi formați în vechea mentalitate. Deasemenea, ar fi o greșală să cerem îndepărtarea din sport a celor care nu sunt capabili de această transformare. Dealtfel, mulți dintre vechii sportivi (până când va pătrunde în conștiința generală convingerea că sportivi sunt numai cei cari practică efectiv sportul ne vedem nevoiți să precizăm că este vorba de aceștia), au merite deosebite și tot ei sunt cei destinați să înmâneze tinerilor ce vor veni după ei, făclia sportului.

Fată de această misiune, ei au datorii precise care li se impun fără putință de abatere. Sunt datorii minimale, accesibile oricărui Român cu dragoste de țară și cu conștiință.

Le cerem acestor sportivi vechi, în primul rând, exemplul unei ținute morale corecte pe teren. In întâlnirile publice, ei se manifestă în fața a numeroși copii pe care îi stimulează pentru sport. Din nenorocire, odată cu dragostea pentru sport, copiii capătă acolo și dispretul oricărei preocupări de cavalerism și camaraderie, mai ales față de cei din echipa adversă. Deasemenea, simpatia pentru un sportiv cunoscut născând în copii un spirit de totală imitație, aproape de identificare, tânărul deprinde, încă înainte de a coborâ pe teren, toată gama procedeelor necavalerești la care asistăm atât de des, mai ales la football. Acesta este sportul la care asistă cei mai mulți tineri și indiferent de sportul pe care îl vor îmbrățișa mai târziu, ei aduc acolo cele învățate la football.

Pe plan moral, sportul poate fi o școală neasemuit de prețioasă, întrucât este o școală practică. Când se va crea o tradiție românească în sport, vom aștepta dela această ramură de activitate să adâncească spiritul de camaraderie și cavalerism, de curaj și cinste. Vom cere sportului să ne dea luptători leali și viteji, adevărați luptători legionari, așa cum a voit și a cerut Căpitanul

Deocamdată, facem tuturor vechilor sportivi un apel românesc:

Să nu uite că atunci când acționează pe teren, mii de priviri tinerești îi urmăresc.

Să nu uite, cei care se simt vinovați de cele spuse mai sus că, reprezentanți ai unei lumi trecute, ei pot fi acum pionierii unei lumi noi și, pe tărâm sportiv, educatorii cei mai firești ai unei lumi noui și, pe tărâm spor- sprijină povara nădejdilor noastre.

Altfel, ei se elimină singuri depe linia destinului românesc și rămân meschine epave ale unui trecut trist.

PAUL POPESCU

Cupa României

4-2 (3-1) — 4-2 (3-1) — 3-2 (1-1)

Iată rezultatele cu care au învins RAPID, VENUS și UNIREA TRICOLOR

O excepțională comportare a echipelor districtuale

Iată faza care a dus la marcarea celui de al treilea goal în matchul Rapid — Leonida

Cele trei matchuri pentru șaisprezecimile de finală ale Cupei României, jucate eri după amiază în Capitală s'au soldat, toate, cu rezultate oarecum surprinzătoare pentru echipele divizionare și măgulitoare pentru cele districtuale.

Măgulitoare pentrucă, deși despărțite de câteva categorii, totuși, aceste echipe au prestat un soccer de bună calitate, au jucat cu voință fără a se intimida și, până la urmă au reușit performanțe ce le situiază pe un plan cu mult superior.

Aceste rezultate sunt însă importante prin aceea că vin să dovedeas că progresul pe care a început să-l înregistreze footballul românesc. Nu trebue uitat că acum doi — trei ani, asemenea întâlniri se terminau cu scoruri, de rugby și că, în general, ele nu prezentau nici un fel de interes pentru publc.

Astăzi, când sportului românesc i se pregătește o temeinică organizare, această constatare e cât se poate de îmbucurătoare, venind să spulbere legenda creeată de interesați, că în football nu se poate nimic fără streini.

Rezultatele de eri sunt edificatoare și ne scutesc de orice comentarii

F. C. Rapid, fără a se întrebuința, a învins Leonida cu 4-2 (3-1)

In fața unui public destul de numeros, arena S. T. B. a găzduit ieri după amiază matchul pentru șaisprezecimile de finală ale Cupei României, dintre gruparea divizionară F. C. Rapid și echipa districtuală Leonida.

Privit cu anticipație drept un joc dezechilibrat, matchul acesta a reușit totuși, prin varietatea fazelor și, mai ales prin îndârjirea cu care și-au apărat șansele «districtualii» să surprindă plăcut pe îndrăgostiții de football cari au făcut deplasarea pe arena din șos. Ștefan cel Mare.

UN REZULTAT MARE, PENTRU LEONIDA

Dar dacă F. C. Rapid nu s'a întrebuințat prea serios în matchul de ieri, rezervându-se pentru matchul de Duminecă cu Unirea Tricolor, totuși, rezultatul privit numai prin prisma lui aritmetică, reprezintă o mare valoare pentru Leonida.

Un 4-2 cu F. C. Rapid nu e un rezultat care să poată fi obținut oricând și de oricine.

Leonida a dat dovadă ieri că atunci când ești sportiv, când înțelegi sensul luptei și când nu te intimidezi de valoarea adversarului, oricare ar fi el și oricât de sonore numele jucătorilor, reușești să obții rezultate mai mult decât satisfăcătoare. E un merit care trebuie să fie subliniat.

RAPID A FACUT MAI MULT EXPERIENȚE

Nu e mai puțin adevărat că la acest rezultat a contribuit în bună măsură și experiențele pe care și le-a permis Rapidul dealungul celor nouăzeci de minute. O privire aruncat asupra formației feroviare va fi suficientă pentru a vă edifica asupra bogatei fantezii de care au dat ieri dovadă foștii deținători ai Cupei României.

Dar dacă pentru Leonida rezultatul constituie o performanță de mare răsunet, ea nu înseamnă totuși o scădere pentru rapidiști.

Nu trebuie uitat că, așa cum am scris la începutul acestei cronici, divizionarii din Giulești au căutat să facă mai mult un antrenament decât să se uzeze inutil într'un match pe care în nici nu caz nu-l puteau pierde.

Am putea spune chiar că, pentru F. C. Rapid, prezentarea în matchul de ieri nu a fost decât o simplă formalitate.

CUM S'A MARCAT

Matchul începe în nota de superioritate a Rapidului care, pentru început, bombardează destul de serios poarta apărată de Bujoreanu.

Prin desfășurarea jocului din primele minute se părea că feroviarii vor câștiga de o manieră categorică. Totuși, valoarea portarului Leonidei pune stavilă atacurilor quintetului ofensiv advers. Ori cât de

(Continuare în pag. IV-a)

Conducătorul sportului românesc D. Manole Stroici a vizitat eri A. N. E. F-ul

Continuând vizitele prin care conducătorul sportului românesc ține să ia contact direct cu situația de fapt a mișcării noastre sportive, d. Manole Stroici a fost eri de dimineață la Academia Națională de Educație Fizică. Aici l-a întâlnit pe d. colonel Emil Pălăngeanu, director al I. M. E. F. și președinte al federației române de atletism, cu care s'a întreținut prelung și cordial.

SPORTUL ȘCOLAR

O problemă foarte importantă a sportului școlar — și care trebuește cu orice preț rezolvată, — este aceea a terenurilor pe care școlarii ar putea practica sub conducerea profesorilor, sportul lor favorit.

Presupunând că liceele se vor organiza în cluburi sportive, sau se vor alipi de cluburile existente sub formă de pepiniere, problema terenurilor, ar părea rezolvată, fiindcă în fiecare cartier există 2—3 terenuri de cari ar putea să se folosească, într'o anume zi, și liceul respectiv.

Primele începuturi s'au și făcut în acest sens. Astfel, primăria sectorului I Galben și primăria sectorului III Albastru, au pus la dispoziția liceelor din cartierele respective terenurile de pe «Velodrom» și terenul «A. C. S. A.».

Totuși, aceste încercări sunt insuficiente.

Un liceu are în medie 6—700 elevi. Presupunând că Velodromul ar avea un număr de terenuri de football, rugby, basket, volley, etc., suficiente, ar evolua într'o Miercuri sau Joi aproximativ 2000 școlari (3 licee).

Realitatea este însă cu totul alta. Velodromul are: 1 teren de football, 1 teren de rugby, 2 de volley și 1 de basket.

Capacitatea de folosire a acestora însă nu poate depăși cifra de 200 elevi.

Pentru practicarea atletismului, singurul Stadion cu pistă reglementară este A. N. E. F.-ul. Ori, acest stadion este folosit de studenții respectivi.

Așa dar la capitolul atletism, chestiunea este și mai gravă.

Dar patinajul, hockey-ul pe ghiață, înnotul?

Sunt probleme pe cari nu le pot rezolva nici cluburile, cari, — în majoritatea lor n'au fonduri și nici municipiile.

In orașele de provincie, acest gol nu poate fi umplut de cât prin «adoptarea» de către cluburile posesoare de terenuri a liceelor.

Creearea de terenuri și parcuri sportive se face mult mai ușor într'un oraș de provincie decât în Capitală.

Astfel, terenuri virane, se găsesc, cu prețuri convenabile, în mai toate orașele.

Totuși, «bătălia» pentru construcția de stadioane, cu terenuri numeroase, cu piste de zgură, cu bazine de înnot, cu cabane pentru sedii, nu poate să fie dată decât de Stat.

Așa au fost create stadioanele din orașele italiene, ca și cele din Germania.

Așa trebue să se procedeze și în România Legionară.

Și atunci tineretul școlar va avea posibilitatea să se folosească din plin și după un plan bine stabilit, de stadioanele municipale.

Deocamdată însă, trebue să ne mulțumim cu cele existente.

Prin rotație, școlarii din toată țara trebue să folosească aceste terenuri.

Așteptăm cu încredere, soluționarea problemei sportului școlar și universitar. Nădăjduim că în curând va fi pus în aplicare un program de activitate sportivă și de conlucrare efectivă între forurile superioare ale Sportului Legionar și ministerul Educației Naționale.

PROF. G. I. TANOVICEANU

Ancheta „Gazetei Sporturilor"

MATCHUL VIEȚEI MELE...

de CONSTANTIN CIONOIU

Cel mai însemnat match al carierei mele, nu poate fi decât cel pe care îl susțin peste două zile, la Berlin, în fața faimosului Gustav Eder, dar, orice rezultat voi scoate în fața germanului și oricât de fericite ar fi urmările acestui match, nimic nu mă va împiedica să păstrez într'un colț de inimă, amintirea unui match plin de peripeții — și cu urmări mai mult decât fericite — match disputat acum 8 ani, într'o grădină care nu mai există, de pe Calea Griviței.

Un match angajat cu 24 ore înainte de disputarea lui

Parcă a fost eri...

Era 27 Maiu 1932 și în grădina de cinema a atelierelor C. F. R.-Grivița, se făceau pregătiri intense în vederea matchurilor finale de box, ce urmau să se dispute a doua zi după amiază, în cadrul serbărilor «Ceferiadei», între cei mai buni amatori ceferiști din țară.

Eu, îmi făcusem rost de o pereche de pantaloni albi și urma să îndeplinesc funcția de secund în colțul ceferiștilor bucureșteni. La această interesantă reuniune se anunțase că va asista și Măria Sa Marele Voevod MIHAI, actualmente tânărul și iubitul nostru Suveran.

Și cum vă spuneam, mă aflam în ajunul galei, când șeful meu de serviciu îmi comunică plin de entuziasm că dela direcțiune s'a hotărât ca programul amator al reuniunei să fie încadrat de un match profesionist între doi boxeuri ceferiști. Pentru aceasta fuseserăm aleși eu și prietenul și colegul meu de antrenament, *George Teișanu.*

— Iată contractele, — m'a încredințat șeful, deoarece eu tot nu credeam, — veți primi câte 6000 lei fiecare. Semnează-le și du-te acasă și odihnește-te...

Am semnat buimăcit și am plecat...

O noapte de insomnie

Pentru cei cari, poate, se miră astăzi că un profesionist a acceptat cu atâta ușurință un angajament cu dată de disputare atât de apropiată, voiu explica, că pe atunci se organizau reuniuni, chiar și profesioniste, aproape săptămânal și că nimeni nu întrerupea antrenamentul. Era vremea când în sala C. F. R.-ului se antrenau 200 de amatori și peste 20 de profesioniști... Și în toate sălile din Capitală era la fel...

...Dar să revin la povestirea mea. Dacă vă închipuiți că în noaptea dinaintea matchului am putut închide ochii, vă înșelați.

Nu că îmi făceam griji în privința adversarului. Cu «Georgică» făceam în fiecare seară la mănuși și îl știam ce poate. Eu îl pregătisem pentru matchul în care încercase

C. CIONOIU

să-i smulgă titlul lui Călinescu — pe atunci campion național semimijlociu — și tot eu suferisem alături de el, când «Jim» îi administrase o serioasă corecție pentru «îndrăzneala» sa...

Mă chinuia însă gândul «cum o să fie»... Și, apoi, asista atâta lume!... Asistau toți conducătorii C. F. R.-ului... Și — mai presus de orice — mă emoționa încă de pe acum prezența Nobilului Vlăstar Regal

După o dimineață pe care o petrecusem numai în pregătiri — îmi călcasem până și prosopul pe care urma să-l port înfășurat în jurul gâtului în clipa apariției în ring! — iată-mă amestecat în mulțimea spectatorilor, cari umpleau grădina până la ultimul loc. Eram înconjurat numai de prieteni și — ca niciodată — mi se părea că toată lumea e bună cu mine. Toți aveau un cuvânt bun și o încurajare pentru mine.

Și s'a petrecut, cu această ocazie, un fapt care avea să aibă mai târziu urmări nebănuite. Un prieten footballist, Tică Ionescu, mi-a prezentat pe sora lui, d-ra Fineta,—mă ierte dacă astăzi îi mai dau numele aci! — și m'a rugat să le «fac rost» de două locuri «în față». Pentru prietenia pe care o aveam față de Tică și — dece aș minți? — mai mult pentru zâmbetul și ochii surorei lui, i-am dus tocmai lângă ring. Am rămas lângă ei, până când în uralele mulțimii, Marele Voevod a luat loc în tribuna regală.

Am plecat repede spre cabină, căci gala începea...

In ring...

Desfășurarea matchurilor amatoare a fost un chin pentru mine. Tim-

(Continuare în pag. II-a)

JUBILEUL DE 15 ANI AL VIFORULUI-DACIA

Zilele trecute am anunțat că în cursul lunii Octombrie cea mai mare grupare sportivă amatoare din țară, VIFORUL DACIA își va serba jubileul de 15 ani.

Ne obișnuiserăm să vedem în gruparea din Floreasca o asociație necontenit tânără și iată că anii, cari nu sunt supuși vrerii omului, ne desmint. In țara noastră, unde nu găsim o tradiție sportivă prea veche, vârsta de cincisprezece ani începe să devină respectabilă pentru o grupare.

Și cu toate acestea, în ciuda vârstii, Viforul Dacia se bucură de o vigoare mai mult decât tinerească.

Crescută în sărăcie, dar bogată sufletește, ținându-se cu hotărîre departe de profesionismul care invadase sportul românesc, practicând toate sporturile accesibile tinerilor cu situație materială modestă și luptând împotriva marilor grupări profesionalizate, VIFORUL DACIA a cucerit campionate naționale, a ri-

D. TH. POPOVICI
Vice-președinte și vechiu conducător al Viforului-Dacia

dicat generații sănătoase de sportivi, a reușit să se așeze în fruntea atletismului românesc, este printre fruntașii rugby-ului și-și face un titlu de onoare din a fi colaborat la introducerea la noi a jocurilor de volley și basket-ball.

Celelalte secțiuni — de football, natație, tennis, tennis de masă, popice, jocuri românești, cross-country etc. — au secondat cu succes pe primele.

Așa cum citim în darea de seamă pe anul trecut, la Viforul Dacia se face sport pentru sport, școală de românism și de caractere.

T. C. R. a câștigat Cupa Cămărășescu

Lipsit de antrenament Botex a cedad lui Schmidt cu 6-2, 6-2, 6-1

Ultima partidă a Cupei Cămărășescu s'a disputat eri după amiază între Schmidt și Botez, pe un timp defavorabil care a contribuit în mare măsură la scăderea valorii jocului.

Schmidt a învins ușor, în trei seturi, cu 6-2, 6-2, 6-1.

Victoria nu constitue o surpriză decât prin severitatea scorului. Aceasta se explică însă prin lipsa de antrenament a lui Botez.

Rezultatul a definitivat victoria T. C. R.-ului cu 4-1, care a câștigat astfel ediția 1940 a Cupei Cămărășescu.

La 22 Octombrie se va cunoaște noua structură a sportului românesc

PREȘEDINȚII ȘI VICEPREȘEDINȚII FEDERAȚIILOR AU FOST CONVOCAȚI de D. MANOLE STROICI

D. Manole Stroici, conducătorul sportului românesc, a convocat pentru Marți 22 Octombrie la U. F. S. R. pe toți președinții și vice-președinții federațiilor pentru a le expune principiile care vor călăuzi de acum înainte mișcarea sportivă în statul legionar.

Ședința va fi publică și va putea fi urmărită de gazetari

Cu acest prilej foștii conducători sportivi își vor cunoaște activitatea într'o lumină nouă

Concursul St. Român nu se mai ține

Astăzi după amiază pe Anef, urma să se dispute concursul St. Român, rezervat școlarilor.

Iată însă că acest concurs a fost anulat. Ceeace nu înseamnă însă că nu se vor face antrenamente. Nu vor lipsi atleții Venusului și ai Stadiului, iar dintre cei cari au fost selecționați pentru matchul cu Viforul, am dori să nu lipsească decît foarte puțini. Să nu se uite că acest antrenament este ultimul înaintea întâlnirii, care începe Sâmbătă și care va încerca să arate, că Bucureștiul este într'adevăr cel mai puternic centru atletic al țării.